

Mál nr. 366/2019**M og
V vegna slysatryggingar ökumanns bifreiðarinnar A****Ágreiningur um skerðingu bótaréttar úr slysatryggingu ökumanns vegna líkamstjóns.****Gögn.**

Málskot, móttekið 23.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 02.01.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, aðfaranótt hins 24. febrúar 2019, ekið bifreiðinni A hjá Urriðakotsvelli á Elliðavatnsvegi, þegar bifreiðin fór út af veginum, ók á og yfir grjóthnullung og skemmdist. Lögregla var kölluð til vegna atviksins og tjáði M lögreglu að hann vissi ekki almennilega hvað hefði gerst, hann hafi verið mjög þreyttur við aksturinn en hefði ekki verið á miklum hraða þegar óhappið átti sér stað. Varð M fyrir líkamstjóni við óhappið og krafðist bóta úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A. V hafi kynnt M afstöðu sína til bótakröfu hans með bréfi dags. 2. apríl 2019, þar sem bætur til M hafi verið skertar um 1/3 hluta. Þessari afstöðu mótmælir M, hann hafi ekki verið á mikilli ferð og sjáanlegt tjón á bifreiðinni hafi verið lítið, sem bendi ekki til stórkostlegs gáleysis. Jafnvel þó meint svefnleysi M hefði orsakað umrætt tjón yrði það aðeins metið til einfalds gáleysis en ekki stórkostlegs. Þar með séu skilyrði til skerðingar bótaréttar á grundvelli 1. mgr. 90 gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 ekki uppfyllt. V beri sönnunarbyrði fyrir því að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi og slík sönnun hafi ekki tekist. Lögregluskýrslu verði að meta með hliðsjón af því að hún hafi ekki verið gerð fyrr en sextán dögum eftir atburðinn og feli aðeins í sér endursögn lögreglumanns á samtali við M. Hvað varði fullyrðingu í læknisvottorði um að M hafi sofnað undir stýri þá sé hún að engu hafandi, enda ekki hlutverk lækna að rannsaka tildrög slysa.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að í 1. og 2. mgr. 44. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987 hafi verið kveðið á um að enginn mætti stjórna eða reyna að stjórna ökutæki væri hann, t.a.m. vegna svefnleysis, ófær um að stjórna því örugglega. Í skilmálum viðeigandi váttryggingar sé jafnframt að finna varúðarreglu sem kveði á um að váttryggðum beri að vera í líkamlegu ástandi til að stjórna ökutæki örugglega. Misbrestur á því geti leitt til skerðingar eða brottfalls bótaréttar á grundvelli 26. gr. [sic] laga um váttryggingarsamninga. Í lögregluskýrslu sem gerð hafi verið um atvikið komi fram að M hafi ekki vitað hvað kom fyrir en hann hafi verið mjög þreyttur. Bendi það skýrlega til þess að M hafi ekki verið fyllilega meðvitaður og því ófær um örugga stjórn ökutækisins. Þá staðfesti sjúkragögn að M hafi sofnað undir stýri. Á grundvelli þess telur V rétt að M beri 1/3 tjóns síns sjálfur.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. laga um váttryggingarsamninga, en það ákvæði á við um persónutryggingar, er heimilt að lækka eða fella niður ábyrgð váttryggingafélags hafi váttryggður í öðrum váttryggingum en líftryggingum valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella. Liggur því fyrir nefndinni að meta hvort M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi umrætt sinn, en sönnunarbyrði fyrir því hvílir á V. Í lögregluskýrslu sem gerð var vegna atviksins og byggir á samtali lögreglu við M á vettvangi kemur fram að M hafi verið mjög þreyttur og ekki vitað almennilega hvað kom fyrir. Jafnframt má ráða af lögregluskýrslu að M hafi verið látinn blása í öndunarprófsmæli og hafi niðurstaða þess prófs verið 0. Ekki verður með óyggjandi hætti ráðið af umræddri skýrslu að M hafi sofnað við aksturinn eða að öðru leyti sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við akstur bifreiðarinnar umrætt sinn. Hvað varðar ummæli í læknisvottorði, sem gefið er út hinn 18. mars 2019, um að M hafi sofnað undir stýri umrætt sinn, þá verður ekki glögglega ráðið af umræddu vottorði hvaðan þær upplýsingar stafa og fallast verður á það með M að ekki verði byggt á þeim ummælum við mat á tildrögum umrædds óhapps. Verður samkvæmt framansögðu ekki fallist á að

skilyrði til að skerða bætur til M séu fyrir hendi, enda ekki sýnt fram á að umrætt atvik hafi átt sér stað vegna stórkostlegs gáleysis hans.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A hjá V.

Reykjavík, 28. janúar 2020.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.